

FÒRUM « ESTAT DE LES
MÚSIQUES AMPLIFICADES
BARCELONA 2002 »

Dimecres, 20 de marc, 19 h
Centre Musical La Bàscula
Barcelona 2002

www.indigestio.com

Data: Dimecres, 20 de març, 19 h
Sala: La Bàscula
Promotora: Indigestió
Públic: al voltant de 100 persones

Amb aquestes tres dades donades, només falta conèixer el nom de l'artista. Però no va ser un concert. Donar punts de vista, oferir diferents perspectives, pensar i reflexionar sobre la música i sobre la situació d'aquesta a la ciutat, és el que es va fer a La Bàscula el passat 20 de març.

A la taula, set persones que van acceptar les regles del joc establertes pel Jordi Oliveres i que van demostrar que es poden trobar maneres originals i productives per fer que els diferents agents que participen en el sector de la música a Barcelona s'acostin i comparteixin les seves opinions.

Les regles: intervencions de 5 minuts, sense rèpliques entre participants i sense posterior debat ni discussió.

Els participants: Lluís Hidalgo, director de Sputnik TV; Enric Les Palau, responsable de Advanced Music; Sergio Marqués, coordinador de Mondosonoro; José Luis Martín, responsable del programa BAD Music, de Ràdio L'Hospitalet; Gerard Quintana, cantant i compositor; Carles Sala, delegat de Música del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya; Javier Zarco, responsable de Club Mestizo.

El tema: Anàlisi de la producció artística sorgida recentment a la ciutat; anàlisi de l'estat o salut de la cultura musical de la ciutat; i propostes i prospectiva sobre el futur de la música a Barcelona.

Aquest és un breu resum de les idees essencials que van posar damunt la taula cadascun dels participants:

Lluís Hidalgo

“La premsa crida al públic dient que una cosa és fantàstica i quan arriba aquesta cosa, la mateixa premsa diu que no n'hi ha per tant”

- Les coses no van malament. El que no vol dir que vagin bé.
- Indústria, mitjans, públic i artistes estan donant, en general, bones pautes de funcionament.
- La indústria s'està adonant que no cal vendre 250.000, 50.000 ó 20.000 còpies d'un disc. En funció de les expectatives i els riscos, vendre'n 4.000 no està malament. Això fa que hi hagi bandes que puguin centrar-se amb rigor en les seves carrers musicals sense la pressió de les vendes.
- No hi ha menys públic però, per no dir que està creixent, es pot dir que manté la curiositat.
- Els festivals de la ciutat ofereixen noves opcions, els antics s'assenten i els més clàssics busquen fórmules noves.
- Com aspectes negatius, la premsa i la seva separació amb el públic fruit de la desconfiança que generen algunes actituds de la premsa sobre nous fenòmens musicals.

Enric Les Palau

“A la música electrònica de la nostra ciutat li falta personalitat”

- La creació local en música electrònica és força interessant, però no té personalitat pròpia. A l'escena internacional hi ha una demanda d'un estil característic de la ciutat i no existeix.

- Artistes locals estan essent reclamats des de l'estranger per actuar en clubs i d'això la premsa no se'n fa ressò.
- L'artista electrònic s'ha espavilat per publicar-se els seus discos i promocionar-los per ells mateixos.
- L'artista electrònic a Barcelona ha treballat de forma intel·ligent, deixant de dependre d'una indústria que ells no controlen.
- Els molts festivals que s'organitzen a la ciutat, els segells discogràfics que hi ha i que estan apareixent, així com l'escena de clubs (envejada per la resta de l'Estat) demostren que l'escena està activa.

Sergio Marqués

“Aquesta és la gran tragèdia: hi ha gent que va només a per la pasta”

- L'experiència de Mondosonoro, que dedica més espai a la creació de bandes catalanes, és una mostra de que aquí es fan més coses i més interessants, i no una actitud localista.
- El problema dels músics és que, com creatius que són, estan d'esquenes a la indústria.
- D'entre els programadors, managers, discogràfiques, editorials i promotors, hi ha gent que treballa més o menys bé, però hi ha gent que no més espera guanyar diners. I el pastís a repartir és molt petit.
- No existeix una bona articulació que faci que tot funcioni bé i les administracions públiques no s'impliquen.
- La Sgae hauria de fer una feina més propera a les bases i col·laborar més amb les sales, que només reben la visita del recaptador per cobrar el cànon.

José Luis Martín

“Barcelona està vivint un dels moments creatius més intensos dels darrers anys”

- Els grups que encapçalen la nova fornada de grups independents tenen més nivell que mai.
- D'altra banda, estem vivint el moment més difícil de la indústria musical.
- La manera de vendre discos és obsoleta i ha de passar alguna cosa perquè tot canviï. La iniciativa i la creativitat apreten, però es topen amb el sostre de la indústria.
- Les multinacionals no saben cap a on anar i les discogràfiques independents comencen a arrossegar els vicis de les primeres.
- Els mitjans de comunicació són privats i han de ser considerats com empreses, les quals han de ser dirigides pels seus gestors com ells ho considerin oportú. Els mitjans de comunicació públics són els que s'han de criticar, i no es critiquen.
- La música ha deixat de ser important i ara és el periodista el que té el protagonisme.
- Les administracions públiques estan allà, fan el que poden i, tot i que podrien fer més, tampoc se les ha d'atacar.
- De la minoria interessada per la música independent, la gran majoria del públic està més atenta al que ve de fora que no pas del que tenim aquí.

Gerard Quintana

“No ens podem queixar, però no ens podem adormir”

- Des del punt de vista del músic, hi ha una renovació d'idees i de conceptes important i la creativitat està a un bon nivell.

- Hi ha una gran desconfiança provocada per la indústria i el seu model que, de tant apretar, ha fet de la pirateria el més gran negoci, quan es podria haver aturat si en el seu moment s'haguessin ajustat els preus.
- Aquest fracàs dels vells esquemes de la indústria ha fet que es generin més ganes de trobar noves maneres d'arribar.
- Les noves tecnologies faciliten la opció del fes-t'ho tu mateix.
- Barcelona ja no és una ciutat que només viu el jazz o la fusió, està passant tot a l'hora.
- Els mitjans de diverses tendències provoquen dinamisme cultural.
- Ens han fet creure que hem de fer coses grandioses, quan és millor tirar endavant, no esperar grans coses.

Carles Sala

“L'administració no ha d'arreglar la situació”

- S'està instal·lant una consciència a Barcelona de que la música, més enllà de ser un fenomen cultural, també és important pel fet industrial.
- Per part dels músics i dels col·lectius que treballen en el món de la música, tan important és el senyor que actua a La Bàscula com el qui ho fa al Palau Sant Jordi.
- El sector està cada cop més organitzat però falta una associació de discogràfiques. És un sector poc segmentat.
- El present està molt obert, els grups que provenen de la tradició del rock català conviuen amb els grups de tradició indie, compartint un escenari fruit de la seva evolució natural. Es trenca la dicotomia. Per la seva banda, el folk i la música mestissa aconseguen evolucionar creativament.
- La indústria ha de complir dos papers: donar a conèixer fora el que es fa aquí, i ajudar a digerir tot allò que ve de fora.
- Actualment la música electrònica i el mestissatge, semblen ser dos corrents capaços d'anunciar canvis socials importants.
- L'administració està implicant-se i col·laborant amb entitats, tot i que no ha de ser la que resolgui els problemes de la situació del sector musical català.

Javi Zarco

“Estar condemnat a triomfar és una putada”

- Gran part de la gent que es dedica a la música ho fa per amor a l'art i d'aquesta passió, acaba sorgint una professió.
- Si un creu en el que està fent i creu que té sortida, ho ha de fer, buscant alternatives i treballant noves formes de gestió.
- Cal buscar alternatives al mercat únic. Això passa per incidir en la comunicació entre els diferents agents que intervenen en el sector.
- A Barcelona i rodalies estan passant coses, els estils estan cada cop més mesclats.
- El fes-t'ho tu mateix és una de les solucions més adequades en el moment actual.

Les set intervencions van compartir l'esperit optimista fruit, potser, d'un esgotament del plorar per tant malament que van les coses. Gran part d'ells coincideixen en què les noves tecnologies i el lema punk de *do it yourself* semblen les dues referències de la creació dels darrers anys; identifiquen la manca de professionalització i comunicació dels diferents agents del sector i evidencien el fracàs dels vells esquemes de la gran indústria musical.

El desig final va ser el de poder repetir, com a mínim, una experiència similar cada any, amb l'objectiu de fer balanç i analitzar com van les coses en el món de la música i cap a on van.